

Skoljubileum i Ask 1957

Per Nilsson på Boäng (1894-1970), lantbrukare och kommunalman skrev många minnestal vi olika ceremonier i Ask. Detta författades 1957 då hans årskull firade 50-årsjubileum vid skolan i Ask.

När vi i dag efter 50 år åter samlas i vår gamla skola kunna vi inte undgå att se tillbaka på tiden som gått. Vi har blivit gamla och grå. I allmänhet verka vi ju vara lika gamla som vår ungdomlige lärare. Vi se oss om i vår egen krets. Så vitt jag vet har endast en gått över gränsen till de dödas land - vännen Oskar Persson dog i spanska sjukan och begrovs nyårsdagen 1919. Vi lysa frid över minnet. Lärarinnan Elise Persson dog 1924 efter en tids skröplighet. Vi ägna hennes minne en tacksamhetens tanke och en tyst minut.

Våra lärare i övrigt finnas ju kvar i livet. Fru

Thorstensson ungdomlig och pigg, Fru Friberg bosatt i Malmö. Kantor Srandqvist har kvar sin ungdomliga. spänst som vi med all rätt kunna

Skolbyggnaden från mitten av 1930-talet. Äldsta delen uppfördes 1856. 1903 förlängdes den 2,5 meter åt öster och 1908 tillkom flygeln åt väster. Nya skolan blev färdig först 1939.

Utsnitt av ett klassfoto från 1907. Bakom skolläraren Fritiof Strandqvist står Per Nilsson.

avundas honom. Ingen av oss är så spännliga. Det gläder oss att han är här och jag hälsar honom hjärtligt välkommen. Vi se oss om i lokalen, vi var sista klassen som gick i den gamla - trånga skolan. Nu är lokalen utökad. Här har ända tills för några år sedan varit skolasal. Vår gamla skröpliga småskola har blivit privatbostad. Vi har fått nya skolor, men inga barn till dem. Ask håller på att dö ut. Då vi började skolan 1901 hade Ask över 900 invånare med 46 barn i småskolan. Nu har Ask 550 invånare och får låna barn för att befolka skolan.

Om vi se på byn är det sig tämligen likt. Några nya hus har kommit. Vår kyrka har blivit en prydnad för samhället, men en tom sådan. Människorna kring oss för 50 år sedan har samlats omkring den och deras vilorum hållas synnerligen väl i ordning av vår nitiske kyrkovaktmästare. Vad mer har skett. Vi har ny präst, ny kantor, nya lärare överallt - snart i pensionsåldern.

Konga och Asks pastorat håller på att försvinna för att uppslukas av rationaliseringsdraken. Vår kommun har försvunnit - den heter

nu Röstånga och består av 4 före detta kommuner, men anses redan för liten. Det gamla vårdträdet vid sockengränsen mot Röstånga. "Göingeboken", har vissnat ner på samma gång som kommunen. Vår gamla fattiggård är nerlagd och ersatt med ålderdomshem, som redan efter 25 år anses omodernt.

Brandstation, brandkår och bårhus är saker som inte fanns för 50 år sedan. Politiska organisationer, ekonomiska föreningar fanns inte heller i Ask. IOGT-logen, som fanns är sedan länge avsnad. Den av Gustav Schröder grundade ungdomskretsen är ännu rätt livlig och håller till på församlingshemmet, som heller inte fanns för 50 år sedan. Det livliga hantverket för 50 år sedan här i Ask är så gott som borta. Jordbruket avfolkas här som överallt. Arbetarbostäderna vid gårdarna står tomma. Dansbanan har försvunnit, skytteföreningen har gått upp i Röstånga, men paviljongen står kvar. De flesta stora fäladsmarker vi hade för 50 år sedan är odlade och odlarna välmående patroner.

Jag skall inte trötta ut er med jämförelser med tiden nu och för 50 år sedan. Det har dock skett en hel del. Vi ser det omkring oss. Vi har blivit gamla själva och vad värre är kanske - våra barn - de äro ju snart gamla de också.

Deltagarna vid jubileet. Fr.v. Ester Lindström, okänd, Ruth Kahn, Olga Thomasson, okänd, läraren Fritiof Strandqvist, okänd, Per Nilsson, Jesper Carlsson samt Karl Jeppsson.

Jag hälsar eder alla hjärtligt välkomna och hoppas att vi får en trivsam och trevlig samvaro.

Per Nilsson